

# "Забудь, знайдеш кращого!" — слова лунали всюди...

Талелека

"Забудь, знайдеш кращого!" — слова лунали всюди,  
А в серці лелеки кричало: "А ви колись любили?"  
Чи довіряли тіло, душу без остатку?  
Легко казати "забудь", коли біль — як кара.  
Коли було між вами щось більше, ніж ніжне торкання ваших вуст.  
Як вирвати з пам'яті спільні почуття?  
Лелека зітхнула, втомлено промовила:  
"Ти був досвідом... досвідом болю, гострим, як лезо."  
І в голосі з'явилась сталева міць:  
"Ти більше не біль, ти — порожнеча.  
Забудь мене навіки!" — кричала в небеса,  
Пролітаючи над морем, де вітер все здува.  
А десь в глибині кричало інше, слабке:  
"Хотіла б звістки, знаку, що я ще потрібна..."  
Як добре, що ніхто не чув той тихий стогін,  
Захований глибоко, в душі самотній.